

— Добре, татко, — рекла дъщерята. — Изпратете ни на печалба. Чичо нека избере единъ отъ синоветѣ си, а ти пусни мене и да видимъ кой ще е по-добъръ печаловникъ.

На другия день по-малкиятъ братъ пакъ се присмѣлъ на брата си. А той му рекълъ:

— Хайде да изпратимъ на печалба по едно отъ децата си и да видимъ, кой ще е по-добъръ печаловникъ.

II.

Речено—сторено. Приготовили ги за пѣтъ. Девојката си напълнила една торба сухари. А чичото далъ на сина си много пари, за да почне търговия.

Тръгнали. Стигнали до морето. Качили се на единъ корабъ. На втория день още излѣзла буря и корабътъ се залуталъ изъ морето. Свършила се храната. Всички започнали да гладуватъ. Само девојката не гладувала. Тя си имала пълна торба сухари. Братовчедъ ѝ се примолѣлъ да му продаде отъ сухаритѣ си. Тя му давала парче сухаръ за една жълтица, едно парче—за една жълтица. Следъ нѣколко дни бурята преминала. Корабътъ спрѣлъ на брѣга и пѣтниците слѣзли въ столицата на друго царство.

Девојката си купила хубави мъжки дрехи, отрѣзала си косата, облѣкла се въ мъжкитѣ дрехи и никой не можалъ вече да я познае. На другия день още тя наела единъ хубавъ дюгенъ и наредила най-хубавата бръснарница въ града.

А братовчедъ ѝ ударилъ на гуляй изъ кръчмитѣ и кафенетата.

Минала се една година. Девојката спечелила доста пари, защото работила чисто и бързо. Всички голѣмци и дори и министритѣ се бръснѣли при нея.

Еднажъ тя видѣла, че стражари каратъ единъ дрипавъ човѣкъ. Тя познала братовчеда си. Хванали го въ кражба. Сѣдили го и го осѣдили на една година затворъ.

Минала се още една година. Девојката спечелила още повече и купила най-хубавия дюгенъ въ града.